

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۸/۱۲/۰۴

احسان الله ارینزی

گر چنان روزی بیاید!؟

رسانه های بین المللی اخیراً اطلاع داده اند که عفو بین الملل مدالی را که قبلاً به آنگ سان سوچی، رهبر عملی میانمار (برما) تفویض نموده بود، از او باز میگرداند.

خانم سوچی سیاستمدار هفتاد و دو ساله که جایزه معتبر صلح نوبل را نیز دریافت کرده، در سال 2009 زمانیکه در حبس خانگی بسر میبرد، جایزه سفیر وجدان سازمان عفو بین الملل را دریافت کرد او که در سال 2016 عملاً رهبری بخش غیرنظامی کشور بودایی میانمار را بدست آورد، بخاطر مبارزه خستگی ناپذیر بر ضد حاکمیت جنرالان، اعاده دموکراسی، حکومت قانون و رعایت حقوق بشری بحدی مورد احترام بین المللی قرار گرفته بود که چندین بار مدال های افتخار را به گردن آویخت و مورد تحسین ملیونی قرار گرفت.

عفو بین الملل در هشتمین سالگزه آزادی خانم سوچی از حبس خانگی، بعلت غفلت او از نادیده انگاشتن جنایات ضد بشری نظامیان و بودایی های میانمار، برای نسل کشی اقلیت مسلمان روہینگایی ولایت راخین، جایزه و مدال اعطایی قبلی خود را از او پس گرفت. حداقل هفتصد هزار روہینگایی بعلت این وحشت از کشور فرار نموده، دها هزار زن، مرد و طفل مسلمان مورد آزار و اذیت جدی، تجاوز و شکنجه قرار گرفته و هزاران نفر نیز بقتل رسیدند. عفو بین الملل که دگر آنگ سان سوچی را نماد امید، شجاعت و دفاع از حقوق بشر نمیدانست، مدال اعطایی خود را از او پس گرفت. قبلاً پوهنتون معروف اکسفورد که یک وقتی به خانم سوچی دیپلوم افتخاری داده بود، عکس او را از تالار نمایشات خود دور نمود و بیشتر از آن پارلمان کانادا نیز با اکثریت آرا فیصله نموده بود تا شهروندی افتخاری خانم سوچی لغو گردد.

آنتون چخوف داستان نویس پر آوازه قرن 19 روسیه در یکی از داستان های کوتاه خود از معلمی یاد میکند که برای حضور در یک محفل شبانه، مدال دولتی یکی از دوستان خود را به عاریه میگیرد. معلم میخواست با این افتخار فضل فروشی نموده و به ریش آنانی بختند که مدال دولتی به سینه آویخته نه داشتند، اما او وقتی عرق در عرق میشود که در محفل یکی از معلمان رقیب را روبروی خود می بیند، شخصیکه به نیکی میدانند که معلم مورد نظر هیچوقت مستحق مدال دولتی شناخته نشده است!

بهر صورت معلم بیچاره هزار بار آب میشود تا بتواند مدال روی سینه خود را از دید رقیب روبرو پنهان نگهدارد! اما معلم ما وقتی احساس راحتی میکند که می بیند رقیب روبرو نیز مدال کس دیگری را به عاریه گرفته و زیب سینه خود ساخته است!!

این دو موضوع را بخاطری پشت هم آوردم که اولاً شاید بسیاری از ذواتی که طی تقریباً 17 سال گذشته در افغانستان مدال گرفته اند، از داشتن چیزی احساس حقارت و ملامتی کنند که واقعاً مستحق شان نیستند و یا از آن بحیث یک وسیله فضل فروشی استفاده کنند.

ثانیاً، اگر روزی ورق برگردد و توسن تیز پای چور و چپاول و رشوه خواری و غضب و مافیابیزم این حضرات از دوش باز ماند، چه مدال های که مانند مدال خانم آنگ سان سوچی، دوباره مسترد خواهند شد!

ما به یاد داریم که رییس جمهور قبلی جناب حامد کرزی هم امریکایی ها را عامل عملیات شبانه و جنگ در قرا و قصبات افغانستان، بمباری های کور و در نتیجه تلفات مردم ملکی میدانست و از طرف دگر بروی سینه های جنرالان شان در هنگام مرخصی، مدال های شاه امان الله غازی و وزیر محمد اکبر خان می آویخت!

ما میدانیم که شاهان متاخر ما بعضاً به کسانی مدال داده اند که واقعاً سزاوار آن نبوده اند، هر دو طرف قضیه دروغ گفته اند. هم کسانی که مستحق مدال نبوده ولی مدال گرفته اند و هم کسانی که مدال ها را بیمورد تفویض نموده اند!

ما می بینیم که سینه های بسیاری های که بالاخره جنگ را باختند، پر از انواع و اقسام مدال های دلآوری و شجاعت و غیرت و استقامت و پامردی هستند!

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکی په خیر و لولی

در حالیکه سیگار ساحه حاکمیت دولت را هر روز کوچکتر گذارش میدهد، اما داکتر محمد اشرف غنی هر روز مدال های بیشتری منظور نموده و به این ترتیب به زخم های آن های نمک پاشیده می رود که بعلت ناهمی و کم کاری و غفلت صاحبان ملکی و نظامی این مدال ها، در سراسر کشور خون دل میخورند، رنج میبرند و یا جام شهادت سر مینوشند!

ایکاش که رییس جمهور پول ضرب چند تا مدال های آخری را به خانواده های سربازانی کمک مینمود که در جنگ های اخیر فراه، مالستان و جاغوری، سید آباد وردک و یا فاریاب به شهادت رسیده اند! بعضی مردم بصورت قطع در افغانستان به روزهای فکر میکنند که صاحبان غیرمستحق، فرمایشی و مصلحتی مدال های چند سال اخیر کشور، خاصاً جنرالان ملیونر با شکم های کلان و پیش برآمده، در صف ها ایستاده و مدال های شان مانند آنگ سان سوچی مسترد شده باشند!

در حالیکه تفویض مدال به یکعده محدود، منجمله سربازان وطنپرست قوای امنیتی کشور مثل شیر مادر حلال باد، اما به یک دولت کارا مانند پوهنتون اکسفورد و یا عفو بین المللی Amnesty International نیاز است تا صدها مدالی را دوباره جمع آوری کنند که روی سیاست های مصلحت پروری شاهان متاخر به بی کفایت ترین افراد این جامعه ارزانی شده و ما هر روز از بد بطرف بدتر و بدترین نزدیک شده میرویم!

پایان